

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Iz deželnege zboru češkega.

Osma seja deželnege zboru češkega bila je posebno važna, kajti utemeljeval je dr. Julij Gregr predlog svoj, da se odgovori z adreso na najvišji patent z dne 22. septembra, s katerim so se sklicali deželni zbori. Svoj predlog je utemeljeval dve uri in tu hočemo povedati glavne misli njegovega govora, če tudi se z vsemi posamičnostmi ne strinjamo, ker mi malo drugače sodimo o zgodovinskih pravicah nego Čehi. Govoril je blizu tako le:

Adreso smo predložili deželnemu zboru na malo nenavaden način. Za to smo pa imeli več uzrokov. Bali smo se jaz in somišljeniki moji, ki smo v manjšini v tej zbornici, da bi se utegnil sam predlog, da naj se voli odsek, da sestavi adreso, odkloniti, ter bi mi ne mogli izraziti tako globoko čutene želje. Izdelali smo predlog, da vzbudimo zanimanje za državno-pravne interese in češko državno pravo zopet spravimo na dnevni red. To se je nam tem

potrebnejše zdelo, ker poslanci naroda češkega tudi delujejo v državnem zboru, kjer so se slišale iz njihovih ust izjave, iz katerih bi se dalo sklepati, da se je narod naš že odrekel državnemu pravu te kraljevine. Adresa sestavljena je na podlagi skupnih posvetovanj vseh somišljenikov mojih, pri čemer smo mi kot za parlamentarično inicijativo zmožna stranka zmatrali za umestno, da razkrijemo stališče, smotre svoje: mi nečemo nič nenavadnega, ničesar, kar bi škodovalo interesom te dežele, te države; nihče nema pravice poprej soditi in obsojati kake stranke, da je stopila v parlament, da je začela delovanje svoje. Mi nismo „čudna družba“, ker hočemo, kar želi ves narod in kar zahtevajo že 28 let vsi rodoljubi, za katerimi mi nečemo zaostajati. Kar se tiče meritornega tega predloga, naperjen je v prvi vrsti proti obstoječemu ustavnemu redu in mi v predlogu odkritosrčno in lojalno povemo, da ta red krati pravice kraljevine naše ter je nevaren najvitalnejšim interesom našim.

Borba za pravice naše še dolgo ni končana, treba, da jo zopet začnemo in vedemo intenzivneje in odločneje. Ustava vsega tega ni spolnila, kar je obetala; kako je z državljansko, z ono ustavno svobodo? Kaj pomenjajo one nam obetane državljanske pravice, kako vrednost imajo, e vsak policijski kancelist ima več moči, nego vsa ustava. Ni se čuditi, da se pod to ustavo ni zboljšalo gmotno blagostanje narodovo. Kar se pa tiče države, je pa ustava ni okrepila, temveč dovela do obžalovanja vrednega dogodka, da se je država razcepila v dve polovici, katerih jedna nema organične podlage, druga je pa v vedni borbi s prvo. Sedanji ustavni red utegne še dovesti do propada države. Poslednji čas razcepili so celo vojsko. Za a prišel bode b. (Poslanec Vašaty kliče: In tudi „ypsilon“).

V kako pozicijo prišel je deželni zbor vsled ustave? Kako se varujejo pravice naše v državnem zboru, kateremu so zaupani vendar vsi interesi naši? Hočem le opozoriti na poslednjih deset let, kateri čas sodelujejo tudi v državnem zboru poslanci naši. Preverjen sem, da poslanci naši v boljših razmerah neso mogli začeti delovanja svojega. Prišli so v parlament, vsled tega, ker se jim je marsikaj obljubilo, vlada jim ni bila nasprotna, za

kar so jo podpirali, sklenili so z desnico zvezo, v katerej so najodločnejši faktor, in vprašajmo, kake uspehe ima pokazati njih delovanje ob tako ugodnih razmerah? Niti jednakopravnost za naš narod neso mogli doseči, nikar še avtonomijo in državno pravo. Zaradi tega ničesar ne očitam gospodom poslancem, da celo priznavam njihovo požrtovalnost, da vztrajajo v parlamentu, od katerega nemamo nič dobrega pričakovati za nas, kar mi bode vsak priznal, če pošteva tendenco državnega zbora in to, kako in zakaj da je sestavljen.

Najvišji diplom z dne 20. oktobra je v nas vzbudil razne nade in če bi bil ostal podlaga za urejenje razmer avstrijskih, bile bi danes vse drugačne. Temeljna misel oktoberskega diploma bila je avstrijska misel, po katerej bi se morali gojiti organizacija in samostojnost posamičnih zgodovinskih individualitet, kakor so se razvile v teku časa. Žalibog se je ta misel, če tudi je bila izražena v nepreklicnem diplomu, se že opustila čez štiri mesece po njenej objavi. Zares je obžalovati, da se je na mesto avstrijske misli postavila druga, katere posledica mora biti propadanje države, — namreč nemškonarodna misel, gospodstvo nemškega elementa in zatiranje drugih narodnostij. Zategadel povsod razsaja ona ljuta borba, katere so Nemci najbolj krivi. In kake so razmere v deželi naši? Mari so normalne razmere, če narod, ki je od nekdaj imel prvi sedež in prvo besedo v tej deželi, ter je toliko storil za pouzdigo države, nema niti jednacih pravic z nemško manjšino? Vender plačuje ta narod milijarde v državno blagajnico, ne da bi se mu to dalo, kar neobhodno potrebuje za kulturno življenje — opozarjam le na celo vrsto šol, katere je odpravil gospod naučni minister. (Vašaty kliče: Svojevolja!) Mari se mora govoriti o normalnih razmerah, če naš narod, da utrdi kulturne razmere, po krajcarjih zbira za osnovo učilnic, katere bi država osnovali morala; so to normalne razmere, če se iz šol sistematično odstranjuje vse, kar bi le količkaj spominjalo na nekdanjo samostojnost te kraljevine. Mari moremo razmere imenovati normalne, če državni uradniki ne umejo češčine, in če celo najvišji uradniki v deželi tega jezika ne govore. (Vašaty kliče: Poniževanje naroda!) (Konec prih.)

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

(Dalje.)

IV.

Kobliha švignil je z bičem in pognal konja tako, da sta šla v skok.

Iz vojakov upal se ni nihče dalje zadrževati voza. Umolkli so najedenkrat, kakor bi se jim bila vsa bojna kri v srci strdila. Ali jezdili niso skokoma, temveč počasi, in glave so imeli povešane, da jim zbog čelad ni bilo videti zagorelih obrazov. Itak so se vračali, ne da bili kaj opravili, in poleg tega še ona grožnja! Dragoncem bilo je pod onim belim plaščem toplo kakor v parni kopeli.

„Eh kaj, tovariši! — Konečno se nam bo sivec še za hrbtom smejal! — Morali bi mu jih še nekaj prisiliti, da bi bil čutil do kostij! — In rekel si je tudi božji mož! — Lepo družino bi imel Bog! — Takih bi si lahko nabral!“

Desetnik silil se je na vsak način na smeh, a ostalcem ni hotelo prorokovanje starčeve iz glave in ni hotelo. Pred tednom slišali so v mestu, da se Turek doli repenči in da je poslal na Dunaj cesarju pisanje, ako mu ne da jednega kraljestva radovoljno, prišel bo, pobral vse krone in niti češke mu ne bo pustil. —

Otec Jarolím zagledal se je zopet k črnim borovcem. Imela sta do tija še prej daleč. Konja pa sta se zopet vlekla pred vozom, kakor bi hotela vsak hip pasti.

„Slišiš? — Ustavi!“

Otec Jarolím vzravnal se je na otepih slame kakor preje pred vojaki. Koblihe pa ni bilo treba dvakrat opomniti. Voz obstal je takoj, kakor bi bil primrzel k cesti.

Otec Jarolím krenil je potem ob visoki meji, ki je vodila iz soteske k nedaljnim borovcem. In videti je bilo, kakor bi bilo štirideset let odletelo z njegovih nog. Za malo časa izginil je izpred očí začujenega Koblihe, kateremu valaha zdaj še-le nista hotela naprej. Že vse bičiče stolkel je nad njima, in konja nista potegnili, kakor bi se bila zgovorila. Moral je z voza in jima pomagati pri prvih kolesih.

Puščavnik krenil je po ravni poti v svojo puščavo. Srečal ni nikjer žive duše. In čim bližje je prihajal Podlesju tem vidneje pospeševal je korak. Zdelo se mu je, kakor bi ga tija nekaj klicalo, kakor bi kdo pričakoval njegove pomoči in je ne mogel pričakovati.

Nad krajino zletele so včasih vrane in kavke, a nahodoma skrile so se zopet v gozdove. Bilo jim je menda dušljivo visoko v zraku, ker se je južni vetrec proti večeru še bolj ogrel. Podoben bil je že popolnoma pomladnemu, ko nad zeleno krajino vesna prvič s tihim pihljanjem pošilja na vse strani svoje pozdrave s poljubi, zbok katerih človek v dno duše ozdravi, in po katerih drhti zemlja v razkošji, kakor nevesta po prvem poljubi ženinemem.

Že se je zmračilo. Iz doline zveneli so na uha starčeva zvonovi iz cerkvenih stolpov ali s tramov postavljenih v Podlesji pred sodnijami. A glasili so se žalostno, — vsi tako, kakor bi zvonili poslednjo uro. Potem pa je zavladala po krajini tihoata kakor v puščavi, kakor bi tu na milje daleč ne bilo človeškega bivališča. V večerni temi migljala je v daljavi sem ter tija lučica — zopet kakor v pušči veše.

Bilo je že pozno zvečer, ko je obstal otec Ja-

Deželni zbor kranjski.

(VI. seja, dne 25. oktobra 1889. l.)

(Dalje.)

Poslanec Klun poročal je v imenu finančnega odseka o proračunu zaklada učiteljskih penzij za leto 1890. in predlaga, da se rešijo najprej došle prošnje. Dovolj se učiteljskim udovam: Magdalen Kratochvil jedenkrat za vselej 50 gld. podpore, Heleni Widmar 100 gld. miloščine za daljna tri leta, Matilda Kokalj 100 gld. podpore tudi za tri leta, učiteljski siroti Mariji Novak za tri leta po 50 gld. podpore, učitelju Mateji Prašnikarju jednokratno podporo 40 gld. Prošnja učitelja Zarnika in njegove soproge za povišanje penzije se odkloni, pač pa dovoli njijini hčerki Stanislavi Zarnik jednokratna podpora v znesku 20 gld. Proračun zaklada učiteljskih penzij za l. 1890. se odobri v potrebnosti 22.220 gld., v zakladi 8788 gld., torej s primankljajem 13432 gld., kar zbor brez razgovora odobri.

Poslanec Klun poroča nadalje o deželno-odborovem poročilu, ki slove:

Deželni odbor je od sl. deželnega zbora v 5. seji dne 12. decembra 1887 skleneno resolucijo, s katero se je deželnemu odboru naročilo pozvedovati, če ne bi kazalo pokojnin in preskrbnin ljudskih učiteljev zavarovati pri kaki zavarovalnici, prijavil vsem znanim zavarovalnim društvom avstrijskim in jih povabil, naj naznanijo dotične nasvete svoje deželnemu odboru. Vse došle dopise in nasvete je deželni odbor izročil ces. kr. deželnemu šolskemu svetu, da izreče o njih svoje mnenje. Nato je c. kr. deželni šolski svet z dopisom z dne 22. novembra 1888, št. 1711, natančno utemeljil ter deželnemu odboru naznanil, da se je deželni šolski svet s pozizvedbami le uveril, da se dosedanja dotična uredba ne dá preustrojiti tako, da ne bi bilo v kvar učitelstvu in deželi, če prevzame kako zavarovalno društvo pokojnine in preskrbnine ljudskih učiteljev, njih udov in sirot v zavarovanje ter da bi bilo v korist obema imenovanima faktorjema, popustiti to namero.

Poročevalec pravi, da deželni zbor tem razlogom poplunuoma pritruje, kar jednoglasno obvelja.

Po nasvetu poročevalca finančnega odseka poslanca Murnika dovoli se Francetu Bajcu, začasnemu pazniku, vsled bolezni na obeh očeh še na dalje 5 gld. mesečne miloščine, Frančiški Drenik vzgojevalni donesek 130 gld. za njene tri otroke.

Poslanec Višnikar poroča o prošnji okrajnega cestnega odbora Senožškega za odpis dolga 1848 gld. v imenu finančnega odseka. Poročevalec pravi, da ima ta okraj že veliko podporo v tem, da je deželni zaklad prevzel polovico stroškov, da ima železnico, državno cesto, tudi mitnico, v katero uplačujejo prebivalci iz drugih okrajev več kot Senožški, torej nasvetuje, da se za povrnitev dolga obrok skrajša za šest let, čemur zbor pritrdi.

Poslanec Detela poroča v imenu finančnega odseka o prošnji občine Bled, da bi se hiralniški troški 399 gld. 17 kr. za Dorotejo Gogalo plačali iz deželnega oziroma hiralničnega zaklada, o prošnji občine Rovte zaradi podpore za gradnjo ceste Logrtec-Rovte, to prošnji okrajnega cestnega odbora Logaškega zaradi podpore za gradnjo ceste Logatec-Rovte, in o prošnji okrajnega cestnega odbora Črnomaljskega za odpis dolga 3500 gld.

rolim pod brdom, na katerem je preživel kot stražnik okolnih vasij mnogo zim in mnogo poletij. In jedva se je parkrat oddahnil, korakala je že zopet njegova noga še s tako brzim, skoro mladeniškim korakom, kakor ko si je tu prvokrat poiskal zatišje za bogomilo življenje. Razločeval je že temnejše črte, kjer je stala njegova kočica, kjer so se začnala kakor branitelji njeni debela, gotovo trikrat tako stara kakor glava puščavnikova.

Nad Podlesjem pretrgali so se najedenkrat temni oblaki in se spremenili v tako čudne podobe, da je bilo človeku pod njimi tesno, tako kakor popotniku v pravljici, kedar pride nenadejaje se v deželo, kjer mu vsak listek, vsaka travica šepče nasproti s strašnim šumenjem: „V kraji nesrečnem — zakletem si, ki čaka osvoboditelja — mnogo sto let!“ — kjer ga i vetri poprašujejo s temnim šumenjem: „ali hočeš biti ti rešitelj te zemlje?“ — kjer cvetica za cvetico dvigajo k njemu čašice lesketajoče se v biserni rosi, kakor biklicale: „osvobodil nas, usmili se nas!“

Na temna čela okolnih lesov lil je mesec v polnih sragah blede svojo izposojeno svetlobo, a žalosti ni mogel otresti ž njih. Tukajšnji borovci so

Vse te prošnje izroče se deželnemu odboru v rešitev.

Na to se sklene po predlogu poslanca Šukljeja javna seja. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. oktobra.

Namestnik češki odgovoril je v soboto na dve interpelaciji Mladočehom. Na interpelacijo grofa Kounica in tovarišev, kako da more opravičevati to, da je očital prof. Tilšerju, da je podpisal interpelacijo zastran akademičnega društva, odgovarja grof Thun, da je le hotel naglašati, da je nekdo podpiral interpelacijo, ki je kot profesor dolžen gledati, da dijaki ne zaidejo na napačna pota. On je preverjen, da s tem ni rušil imunitete poslancev in tudi ni prestopil mej, katerih se mu je držati pri odgovarjanju interpelacij. Krumpfholzu in tovarišem, ki so ga interpelovali, zakaj je odgovoril nemški na češko interpelacijo zaradi akademičnega bralnega društva, je pa odgovoril, da hoče vedno spoštovati enakopravnost in se pri tem držati zborničnega pravilnega reda. To je pokazal že v prvi seji. § 14. pravilnega reda določuje, da imata oba jezika v zbornici jednako pravico. Kakor ima vsak poslanec pravico, da govori v katerem jeziku hoče, ravno tako hoče on kot vladni zastopnik svobodno izbirati jezik, v katerem bode govoril. Interpelantje neso bili posebno zadovoljni z omenjenima odgovoroma, le to jim je bilo v zadoščenje, da je namestnik v češčini odgovoril, da je torej druga interpelacija vendar pomagala. Staročehi so pa bili z namestnikovim odgovarjanjem jako zadovoljni in so mu jako glasno pritrjevali.

V moravskem deželnem zboru predlagal je dr. Šrom, da se spremeni volilni red, zlasti naj se dovoli volilna pravica petakarjem, pomnoži število kmetijskih poslancev in volilni okraj malo pravičnejše razdeli. Ko bi dr. Šroma predlog bil vsprejet, bi Čehi pri volitvah dobili večino v deželnem zboru, ki jim tudi gre, kajti 3 četrtine moravskega prebivalstva so češke. Nemška večina bode gotovo njegov predlog odklonila.

Tirolski deželni odbor je vzlic vsemu ugovarjanju vlade in konservativcev sklenil, da se predlog italijanskih poslancev, da se italijanskemu delu dežele dovoli posebna sumouprava, izroči odseku. 27 poslancev je glasovalo „proti“, 37 pa „za“. Iz tega seveda še ne moremo sklepati, da bode ta predlog vsprejet. Vsekako je pa glasovanje pomembljivo, ker je pokazalo, da nemški konservativci v tej deželi nimajo več zanesljive večine v deželnem zboru. Konservativci so izjavili, predno se je volil odsek, da nobeden izmed njih ne vsprejme volitve v ta odsek.

Vnanje države.

V srbske skupščini kaže se hudo nasprotje mej radikalc in liberalci. Posebno huda je bila verificijska debata. Liberalci Riborac je trdil, da se v Srbiji še nikdar neso pri volitvah godile take nepostavnosti, kakor letos. Župani so na nečuvnen način pritiskali na volilce. Faktum je, da je večina sedanjih županov že bila tožena tatvine in raznih sleparstev. Ustavo sedaj teptajo z nogami oni, ki se hvalijo da so jo priborili. Radikalec Maksimović je pa oporekal Riborčevim trditvam. Prejšnja ustava je po mnenju njegovem dajala priložnost za nezakonitosti, sedanja je pa ne daje. Stara ustava je stala kralja Milana krono. Pod liberalnim gospodstvom se še govoriti ni smelo o slavnej preteklosti dežele od 1804 do 1813, to je ob ustaji Črnege Jurija. Te najsijajnejše dneve srbske zgovine hoteli so liberalci zamolčati narodu srbskemu. Leta 1883. se liberalci tudi neso potegnili za narod, ko ga je zatiral Kristić in so radikalne vodje po-

stavili pred preki sod. Ustava ni darilo kralja Milana, marveč so ga radikalcji le prisilili, da jo je dal. Vedno bode radikalna stranka varovala svobodo. Vodja liberalcev Avakumović je pa Maksimoviću očital, da je resnico zasukaval. Leta 1883. so se liberalci pač potegovali za radikale, toda radikalcji so sami izdajali in ovajali vodje svoje. Pop Milan Gjuric je zatrjeval, da so radikalcji jedini prijatelji narodovi. Spominjal se je slavnih dnij, ko se je Srbija bojevala pod Črnim Jurijem in Milošem za svobodo. Radikalna stranka bode skrbela, da dežela ne pride zatiralcem in pijavkam v roke. Liberalci Zima Nestorović, ki je že trideset let poslanec, se pritožuje, da še ni bilo nikdar takega pritiska pri volitvah, nadeja se pa, da se bode v bodoče pravilneje postopalo. Minister Tavšanović je zavračal vse vesti o pritiskanju pri volitvah. Vse, kar so o tem pisali liberalni listi, je laž. O županih pa tudi ne sme Riborac tako slabo soditi, ko sodišče še ni izreklo sodbe. Tako se je še mnogo govorilo, zabavljalo in pritoževalo, toda konkretnih slučajev se ni navedlo in zaradi tega se je z ogromno večino potrdilo poročilo verificijskega odseka.

Ruski pooblaščenec Izvolzki se je dogovoril z Vatikanom, da se Vilenski škof Hryniewiecki vrne iz pregnanstva. Dobival bode dosmrtno pokojnino in bival v inozemstvu. Sedani administrator Vilenske škofije bode imenovan škofom in partibus ter se preseli v Peterburg; Awdaniewicz, član Peterburškega konsistorija, bode pa imenovan škofom v Vilni. Administrator Lublinske škofije Jaczewski bode imenovan škofom za to škofijo; Nowodvorski, urednik „Przeglądu Katolickiego“, postane Ploški, sufraganski škof, Kosovski pa Kujawski škof. Hkratu se bode uredila administracija Minske škofije.

Ministerstvo francosko je sklenilo, da se bode v sedanji sestavi predstavilo novi zbornici. Ker je zmerna republičanska stranka najmočnejša v zbornici, utegne se sedanja vlada nekaj časa obdržati, dokler se radikalcji z monarhisti ne združijo proti njej.

Z izjemnimi zakoni proti socialnim demokratom nemški kancelar nema sreče. Nadejal se je, da bode ž njimi kmalu zatrl socializem, pa se zmotil. Sedaj bode zopet treba podaljšati izjemne zakone, o katerih se ne more reči, da so imeli kaj uspeha, kajti število socialistov je v Nemčiji vedno večje, kar se pač najbolje vidi pri raznih volitvah. Vedno več glasov dobivajo socialno-demokratski kandidati. Kakor se pričakuje, bodo pri bodočih državnozbornih volitvah število socialno-demokratskih glasov naraslo nad 1 milijon. Socialni demokrati so torej faktor, kateri utegne postati Nemčiji zares nevaren.

Dopisi.

Iz Kranja 24. oktobra [Izvirni dopis.] (Priporočana meščanska šola) Nedavno priobčil je „Slovenski Narod“ (št. 229) članek v katerem se priporoča, da bi se namesto odpravljene gimnazije ustanovila v Kranju deška meščanska šola za Gorenjce. V kolikor nam je ta članek dokaz za to, da članar spozna potrebo višjega učnega zavoda za Gorenjsko s sedežem v Kranju, v toliko smo mu hvaležni za izraženo njegovo previdnost, ž njegovim predlogom glede ustanovitve meščanske šole nam je pa težko sprijazniti se. Sicer pa mislim, da sedaj ni prišel še čas za ukrepe o taci stvareh, ker še nismo zgubili upanja, da se nam gimnazija obrani; — sedaj želeti bi bilo le, da bi se od vseh odločilnih strani in z vsem naporom delalo za nadaljni obstanek naše gimnazije, ker ta je učen zavod, ki se našim razmeram najbolj priklada. Vender pa hočem navesti že danes neka-

Starec zdrhtel je močno, takoj bil je pri križi, pal je v sneg, trhli les pritisnil je z obema rokama na prsi, glavo nagnil je blizu k zasinelemu obrazu Odrešnikovega in svoja usta pritisnil na njegova usta, bila sta v istini mrzla kakor mrtvečeva.

„Ne smeš me ostaviti — ne smeš, tudi ako bi hotel in ako bi to zaslužil! — Slišiš me, Jezus Kristus! Tako-le pritiskam te na srce, da se mi ne umakneš, da moraš z mano, in s taboj tvoja moč, tvoje sila, tvoj zaščit, kamorkoli se obrnem.“

Križ zajetal je v prepažih, tako krčevito stiskal ga je k sebi otec Jarolim.

„V bodočih dneh potrebovali te bodo, kakor nikdar poprej v vsem minilem življenju. Jaz služil sem ti toliko, molil sem k tebi toliko let, prebdel sem v teh letih pod taboj toliko nočij; — ali jih moreš sošteti? Ti pa si bil dan na dan, leto na leto, kakor bi me ne bil videl in ne slišal. Pravijo, da je maščevanje le tvoje —“

Starec umolknil je za hip. Mesec skril se je za oblake. Okrog po gorah razprostila se je strašna temota. Križ zajetal je znova v prepažih.

(Dalje prih.)

bili že mračni takrat, ko človeku še niso segali do brade, kaj še le, ko so ga prerastli in ko so jim vekli razorali na čelih dva ali tri palice globoke brazde.

Otec Jarolim je obstal. Jedva dvajset korakov pred njim stala je njegova kočica. Dveri bile so odlomljene in so ležale na poti vedoč v puščavnico. Streha bila je na polu raztrgana, in vse na okrog spremenjeno, da se ni dalo spoznati. Otec Jarolim zopet ni veroval svojim očem, kakor zadnjič ko je zopet prvič videl svoje dolgoletno zavetje. Roki prekrižal je na prsih, naklonil glavo in se zagledal v „grdobo opustošenja“.

Zlomljen križ bil je videti, kakor da prestreza uhod v kočico. Jedna rama zabodla se je v sneg, vrhni del z napisom na kositarjevi desčici slonel je na brdu in dolnji konec segal je daleč čez stezico na nasprotno stran. Mesec obsnil je baš z najmočnejšimi prameni blede luči glavo Kriščevo, katero je ovijala krona od pravega trnja. In v blesteči zarji zdelo se je, da na čelo Odrešnikovo stopajo istinite kaplje krvavega potu, izmučeno telo da se v istini spreminja, kakor kadar se duša pripravlja, da odleti iz njega, da se globoka rana na strani odpira, da iz nje brizga kri in voda...

tere pomisleke zoper ustanovitev priporočane meščanske šole.

Kaj hočemo mi na Kranjskem ustanovljati z velikimi denarnimi žrtvami meščanske šole sedaj, ko jih še tam obsojajo, kjer jih že imajo, ter jih semtertja zopet odpravljajo? Meščanska šola nema pričakovati posebne prihodnosti, zlasti pa se pri nas na Kranjskem gotovo ne bode udomačila, in zatorej za naše razmere ni vredna priporočila. Taka šola iskati bi si morala pri nas učencev večinoma iz kmetov, kjer bi jih pa ne našlo veliko. Naš kmet, če si je svojega sinka namenil za dom, komaj pričakuje, da slednji dopolni svoje 14. leto, ostavi ljudsko šolo in mu prične pomagati pri poljedelstvu. Če pa naš seljak nadarjenega svojega otroka odloči za nadaljno šolanje, stori to le, nadejajoč se, da bo sin postal duhovnik ali uradnik, sploh „gospod“, ki bo lahko bel kruh jel in kojemu bo zagotovljena boljša prihodnost, ne da bi mu bilo treba v težkem delu z žuljavo roko brisati si potne kaplje z obraza, kakor je to njegovemu očetu usojeno. Zaradi tega pošilja naš kmetič svojega dečaka z malimi izjemami skoro redno le v gimnazijo in bo gotovo tudi v prihodnje tako ravnal. In prav stori tako, kajti po dovršenih gimnazijskih šolah odprt je nadarjenemu učencu ves svet, on more si prosto izbirati svoj stan, ter postati duhovnik, profesor, uradnik, zdravnik itd., kar ga je volja. — Vse drugače je pri meščanski šoli, katera ima le namen, razširjati pri učenci ljudsko-šolsko naobrazženost z ozirom na potrebe obrtnega in kmetijskega stanu, ona pa odhajajočemu dijaku ne odpira vrat do druge javne službe, kakor jedino do one ljudskega učitelja. Torej je težko misliti, da bi se našemu kmetiču prilično zdelo, svojega nadarjenega sina po dovršeni domači šoli pošiljati v meščansko šolo, da bi fant dovršivši meščansko šolo vender ostal — le kmet, ali k večjemu postal ljudski učitelj, kar se pa doseže da tudi po pripravnih potih. In meščanski učenec vrnil se bo, star kakih 15 ali več let, iz meščanske šole nazaj v kmetijske razmere tak, da še za kmeta ne bo prida, kajti, kolikor se bo mej šolanjem odvadil kmetijskih odnosov, toliko privadil se bo priležnejšega mestnega življenja, — in naš kmet sprevidel bo kmalu, da meščanska šola njegovim razmeram ni prikladna. Meščanska šola pripravna je le bolj za večja mesta, n. pr. za Ljubljano, kjer se učenci nabirajo iz obrtnih, trgovskih in meščanskih krogov, tu pričakovati bi bilo pač primernega števila učencev.

Velika neprilichnost pri meščanskih šolah pa je nadalje ta, da so združene z neprimerno velikimi denarnimi žrtvami. Po določilih zakona prevzeti imajo namreč davkoplačevalci dotičnega šolskega okraja nase velike stroške za vzdrževanje te šole, stroške, katere je „Narodov“ člankar zračunil na letnih 3000 do 4000 gld., koji bi pa znali znašati tudi 5000 gld. Gimnazija vzdržuje se pa na državne stroške. Meščanska šola je torej za okraj, kjer je ustanovljena, zelo drag učen zavod, ona nalaga z ozirom na nje pičle koristi prevelike denarne žrtve davkoplačevalcu in se zaradi tega z narodnogospodarskega stališča skoro ne da zagovarjati. — In če bi tudi dežela naše prevzela polovico teh vzdrževalnih stroškov, bi našega davkoplačevalca, ki je že itak preobložen z davčnimi bremenmi, zadelo še zmiraj občutno šolsko obdajenje.

Če deželni zaklad res namerava za kak višji učni zavod na Gorenjskem blagodušno k stroškom prispevati s par tisočaki, potem prosimo častite poslance prav iskreno, da te tisočake rajše namenijo našej gimnaziji ter jih ponudijo državni učni upravi kot deželni prispevek k gimnazijskim stroškom, mogoče da učna uprava potem privoli v nadaljni obstanek naše gimnazije. S takim velikodušnim činom stekli bi si gospodje poslanci velike zasluge za celo Gorenjsko in našo brezmejno hvaležnost, pridobili pa tudi prepričanje, da so ustregli živi potrebi in storili domoljubni ukrep, ki bo donasal Gorenjcem in narodu veliko koristi. Uvaževaje dejanske naše razmere želeti nam je le, da bi se ohranila gimnazija, katera nadarjenim gorenjskim učencem omogoči lepo prihodnost, davkoplačevalcem pa ne nalaga novih bremen.

Domače stvari.

— (V deželnem zboru istrskem) predložil je v sobotni seji poslanec dr. Laginja resolucijo zaradi zemljiščne odveze. Dr. Volarič in

terpeloval je vlado zaradi volitev na Lošinj. Deželni glavar zavrnil je interpelacijo, ker se je predložila samo v hrvatskem jeziku brez italijanskega prevoda. Poslanca Volarič in Laginja sta zahtevala, naj deželnega glavarja namestnik vsebino interpelacije raztolmači ter sta odločno protestovala proti postopanju Campitellijevemu. Poslanca Mandiča interpelacija zaradi gimnazije v Pazinu se iz istega uzroka ni vsprejela. Slovanski poslanci imajo v Poreči mučno stanje, a z jekleno doslednostjo čuvajo narodne pravice in veljavo slovanskega jezika.

— (Dnevni red VII. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 29. oktobra 1889. I. ob 10. uri popoldne. 1. Branje zapisnika VI. deželno-zborske seje dne 25. oktobra 1889. 2. Naznanila deželno-zborskega predsedstva. 3. Poročilo deželnega odbora o prošnji občine Črni vrh glede podpore za cestne namene. 4. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu zemljiško-odveznega zaklada za l. 1888. 5. Ustno poročilo finančnega odseka o dovršitvi konvertovanja kranjskega zemljiško-odveznega dolga v novo deželno posojilo. 6. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu muzejskega zaklada za l. 1888. 7. Poročilo finančnega odseka o proračunu muzejskega zaklada za l. 1890. 8. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o vladni predlogi z načrtom zakona o vzgojevalnicah in učilnicah za gluhoneme in slepe otroke. 9. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o prošnji mestne občine Kranj, da se ohrani Kranjska gimnazija. 10. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o prošnji občanov katasterske občine Rakitne, da bi jo pridružili k občini Borovnica. 11. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o prošnji občanov podobčine Orle, da se ločijo od Dobrunjske županije v samostalno občino Rudnik. 12. Utemeljenje samostalnega predloga g. poslanca Ivan Hribarja in tovaršev o ustanovitvi deželne hipotečne banke v vojdini Kranjski. 13. Ustno poročilo finančnega odseka o napravi nove iz Radenc navkreber držeče, z okrajno cesto Kočevje-Poljane-Staritrč-Vinica stikajoče se cestne proge, potem gledé podpore za to cesto in glede njene uvrstitve mej okrajne ceste. 14. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu deželnega posojilnega zaklada za l. 1888. 15. Ustno poročilo odseka za letno poročilo o § 1. letnega poročila „Sklenjeni zakoni“ z uvodom „Praznovanje štiridesetletnega vladanja Niegovega c. in kr. Apostolskega Velikanstva“. 16. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o § 3. letnega poročila, „Deželno-kulturne in zdravstvene reči“. 17. Ustno poročilo finančnega odseka o poberanju deželne naklade na žgane opojne tekočine v lastni režiji. 18. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji učitelja Vencle Sturma za zvišanje pokojnine. 19. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji Maksa Ivanetiča, da bi se rehabilitiral kot definitiven učitelj. 20. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji pomožnega učitelja Frana Pugla za miloščino. 21. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji učiteljeve vdove Ivane Germ za podporo. 22. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji posestnikov iz vasi Gorenje, Srednje in Spodnje Gamlje glede podpore za uravnavo Save. 23. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji okrajnega cestnega odbora Ribniškega, da bi se odpisalo posojilo 647 gld. 92 kr. 24. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji okrajno-cestnega odbora Ribniškega glede podpore za vzdrževanje cestarjev.

— (Beseda s plesom), ki jo je včeraj zvečer priredila čitalnica Ljubljanska, prinesla nam je kot novost Nedvedovo ljubko skladbo „Planinsko dekle“, v katerem dobro petem zboru se je odlikoval g. Pribila samospev. Gospodična Podkrajšekova deklamovala je Stritarjevo „Sreča, poezija in Prešeren“ in si stekla mnogo pohvale. Hajdrihov zbor „Sirota“ prijal je izredno, posebno pa se nam je omilil gospe Gerbičeve prelepi samospev. Zajčev, v pravem narodnem duhu zloženo kantato „Iztočna zora“ pel je moški zbor ognjevito, g. Pucihar pa je efekt pomnožil s svojim zvonkim baritonom. Vojaška godba svirala je dve točki z običajno preciznostjo, potem pa zaigrala na ples, ki je bil živahen in dolgotrajen in ugoden začetek predadventskim veselicam.

— (Na Razdrtem) bili so prebivalci preteklo nedeljo prijetno presenečeni, kajti čez deset let so zopet jedenkrat imeli mašo „od fare“. Razsodni čitatelj si bode ta dogodek lahko raztolmačil.

— (Na Dunaji) so se preteklo soboto nemški burši kaj srdito mej seboj tepli. Najprej pričel je spor na vseučilišču in sicer mej člani katoliških zvez. Člani „Noricae“ in „Austriac“ morali so z vseučilišča pobegniti in pred rotovžem začeli so se do krvavega nabijati. Jednemu Noričanu razbili so nos, kaci petnajst buršev je ranjenih. Člani „Noricae“ in „Austriac“, ki so bili v manjini ubežali so naposled na rotovško dvorišče, kjer so jih uradni slugi in ognjegasci vzeli pod svoje okrilje in tako rešili pred preganjalci. Ves ta junaški prepir in boj pričel je zaradi dijaških čepic. „Laibacher Wochenblatt“, „Tagespost“ in jednaki listi, ki tako radi pišejo o surovosti slovenskih kmetijskih fantov, naj si ta dogodek zapišejo za obe ušesi. Boj mej nemškimi vseučiliščniki pred Dunajskim rotovžem in ob belem dnevu je žalostna ilustracija toli hvallisane nemške omike.

— (Povodenj) napravila je mnogo neprilic in škode ne samo na barji, ampak tudi pri Logateci, Planini in okolu Kamnika. Na Gorenjskem poškovali so hudourniki jezove in skarpe, s katerimi so jih bili stoprav zagradili, pri Mojstrani je voda razdrila tak jez okolu 40 metrov na dolgo.

— (Sava) izstopila je pri Zagrebu in preplavila zlasti okolico okolu Maksimira. Pretekli petek začela je sicer padati, a v vaseh Hrvati in Trnje, ki sta v tem oziru podobni barjanom pri Ljubljani, napravila je mnogo neprilike in škode.

— (V Ljutomerskih goricah) vrši se sedaj trgatav. Pridelek bode ondu, kjer so strupeno roso uničevali s škropljenjem, jako dober, in celo ondu, kjer neso škropili mnogo boljši nego pretekli leti.

— (Na moški kaznilnici v Ljubljani) razpisana je služba definitivnega paznika prve vrste. Plača 300 gld., 25% priklada in drugi poboljški. Ob enem je pa tudi razpisana služba začasnega paznika. Plača 260 gld., 25% priklada i. t. d. Prošnje do 22. novembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Atene 27. oktobra. Cesarja Frana Josipa specialnega pooblaščenca, barona Kozjeka vsprejel danes kralj Georgios v avdienci. Poslanik izrazil je v svojem nagovoru čustva najodkritosrčnejšega prijateljstva in simpatije vladarja svojega, izročil svoje poverilno pismo in svojerodno, častitajoče pismo cesarja Frana Josipa. Kralj izrekel baronu Kozjeku najsrčnejšo zahvalo na častitki cesarjevi. Pri vsprejemu bili so prisotni vsi dvorniki in ministri.

Atene 27. oktobra. Poroka vršila se je po grškem obredu v stolni cerkvi, potem v kapeli v dvorcu po protestanskem obredu. Po poroki, ki je bila jako sijajna, odpeljala sta se novoporočenca v kraljevičev dvorec.

Celje 28. oktobra. Zaradi goljufij ovajeni bivši tajnik okrajnega zastopa Celjskega, Bräu, danes poskusil ustreliti se. Celjski Nemci silno poparjeni.

Dunaj 28. oktobra. Princ Ferdinand Koburški odpeljal se je za malo časa v Ebenthal, od koder se na kratko povrne na Dunaj, potem pa odpotuje v Sofijo.

Atene 28. oktobra. Pri včerajšnjem slavnostnem obedu napil kralj novoporočencema, casarski dvojici, cesarici Friderik. Cesar napil Grški in končal z živiohlicem v grškem jeziku. Napitnica bila vsprejeta z burno radostjo.

Razne vesti.

* (Največje knjižnice.) Kakor je razvidno iz poročila glavnega upravnika Pariške narodne knjižnice, ima zdaj ta velikanski zavod 2.078.000 zvezkov, dočim broji „British Museum“ komaj jeden milijon zvezkov. Knjižnica v Monakovem broji pak 800.000, v Berlinu 700.000, v v Draždanih 500.000 in na Dunaji 300.000 zvezkov. Vatikanska knjižnica ima sicer samo 30.000 zvezkov, a poleg tega tudi 25.000 velevažnih in redkih rokopisov.

* (Dolgovi večjih mest.) Strokovni list „L' Econom frang.“ priobčuje seznam o dolgovih večjih evropskih mest. Če je temu listu verjeti, ima dolga vsak stanovnik v Parizu 790, v Frankfurtu o. M. 317, v Milanu 218, na Dunaji 193, v Berlinu 154 in v Haagu 136 frankov. Najbolj zadolženo mesto je pa vsekakor belgijska prestolnica Bruselj, kjer ima 180.000 stanovnikov 289 milijonov frankov dolga, od kojega pripada torej na vsako osebo 1605 frankov.

Aviso.

Za režijske potrebe se bode nakupilo za leto 1890. franko — torej ušteveši užitarino, merovino in druge lokalne pristojbine:

Ab preskrbovalni magacin v Gradci.

2930 meterskih centov rži v sledečih oddajnih obrokih, in sicer v mesecih november in december 1889, potem v januarju, februarju, marcu in aprilu 1890 po 420 q in v meseci maju 1890 ostanek 410 q.

5480 meterskih centov ovsa v sledečih oddajnih obrokih, in sicer v mesecih november in december 1889, potem v januarju, februarju, marcu in aprilu 1890 po 780 q, v meseci maju 1890 ostanek 800 q.

Ab preskrbovalni magacin v Celovci.

2180 meterskih centov rži v sledečih oddajnih obrokih, in sicer v mesecih november in december 1889, potem v januarju, februarju, marcu in aprilu 1890 po 300 q, v meseci maju 1890 ostanek 380 q. Eventuelno nadaljnih 6500 meterskih centov rži v enakih mesečnih obrokih v času od novembra 1889 do konca maja 1890.

Ab erarično zalagališče za žito in moko, oziroma preskrbovalni magacin v Mariboru.

9170 meterskih centov pšenice v enakih polmesečnih oddajnih obrokih v času od novembra 1889 do konca aprila 1890, pri čemer se ima z oddajo za november 1889 odpadujočega obroka kacij 1530 q takoj po potrditvi ponudbe prirediti.

11.000, eventuelno daljnih 6500 meterskih centov rži je tudi oddati v mesečnih oddajnih obrokih od novembra 1889 do aprila 1890.

8270 meterskih centov ovsa v sledečih oddajnih obrokih, in sicer v mesecih november in december 1889, potem v januarju, februarju, marcu in aprilu 1890 po 1000 q, v maju 1890 ostanek 2270 q.

Ab preskrbovalni magacin v Trstu.

60 meterskih centov ovsa v meseci januarju 1890.

Ab preskrbovalni magacin v Gorici.

1710 meterskih centov ovsa v sledečih oddajnih obrokih, in sicer v mesecih januarju, februarju in marcu 1890 po 300 q, v aprilu 1890 400 q in v maju 1890 410 q.

Ab preskrbovalni magacin v Pulji.

470 meterskih centov ovsa v sledečih oddajnih obrokih, in sicer v meseci decembru 1889 200 q, v meseci marcu 1890 ostanek 270 q.

Razpisane množine morajo imeti saj magacin-sko kakovost.

Ponujana pšenica mora tehtati hektoliter 73 do 75 kilogramov, rž 69 do 71 kilogramov hektoliter in oves 41 do 43 kilogramov hektoliter, in v ponudbah ima se točno povedati, kaka množina vsake kakovostne teže se hoče oddati n. pr. po 1/3 po 73, 74 in 75 kilogramov teže pšenice.

Oves z večjo kakovostno težo, nego 43 kilogramov hektoliter more se dopustiti za oddajanje le na izrecno zahtevo prodajalca in to le za majhne partije.

Kupčija se bode sklenila po trgovske navadi s sklepnim pismom na podlagi v tukajšnjem uradu in v vseh poprej imenovanih postajah intendančnega okoliša na ogled razpoloženega navadnega zvezka z dne 24. oktobra 1889.

Načelno so prodajalci oproščeni ulaganja kavicije. Prodajalci, ki kornej intendanci glede solidnosti in zalagalne zmožnosti neso znani, morajo vendar uložiti 10% kavicijo vrednosti ponujane blaga, ako korna intendancija tako odloči.

Ti morajo tudi za to skrbeti, da se od kompetentne oblasti izdelano spričevalo o zalagalni zmožnosti uradno pošlje kornej intendanci do dne obravnave.

V takih slučajih imajo prodajalci kavicijo hkratu s sklepnimi pismi doposlati.

Producentje, občine, kmetijska društva so glede zalaganja z lastnimi pridelki vsekakor oproščeni ulaganja kavicije. Ponudniki imajo v svojih pismenih prodajnih ponudbah izrecno izjaviti, da sklenejo kupčijo, če se tudi le deloma potrdijo njih ponudbe, in sicer ravno tako glede ponujanih predmetov, kakor glede množine. Nasprotno pa lahko ponudijo tudi manjše partije žita, najmanj 100 q, pri čemer morajo povedati, kdaj žele žito oddati, a blago ima se vsekakor oddati v kakem v začetku omenjenem kraju.

Računa se le na tuzemske pridelke in se za torej mora v ponudbah povedati, odkod je ponujano žito.

Ako se za odpošiljanje zahtevajo ugodnosti vojaškega tarifa, tedaj se mora izvor če mogoče natančno specializovati po krajih, od koder se dobiva žito.

Pri enakih cenah ponujane blaga daje se onemu prednost, katerega hektoliter ima večjo kakovostno težo. Žito inozemskega izvoza je izključeno od pokupa, pri čemer se opozarja, da se bosenski oves ne zmatra za tuzemski.

Kjer je za ponujane predmete plačati užitarina, merovina ali kaka druga lokalna davščina, ima ponudnik v ponudbi svoji določeno povedati, če je v ponudbenih cenah že obsežena užitarina itd. (in sicer kr. od).

Železnično-uradno tehtanje je izključeno in se mora ta manipulacija izvršiti v dotičnem eraričnem magacinu.

Oddati blago morajo ponudniki sami ali njih gospodarski uradniki, nikakor pa oddaje ne smejo odstopiti podjetnikom ali agentom.

Erarične vreče, kolikor jih je na razpolago, posojujejo se loco dotični magacin le proti plačilu 2/10 kr. za komad in dan. Brezplačno posojevanje je torej izključeno.

Tudi se naglašja, da je pri taci kupčijah dopuščeno plačevanje voznine po železnici po vojaških tarifih.

Množine, ki se oddajo do konca decembra 1889 plačale se bodo v januarju 1890, druge zalagalne partije pa po izvršeni njihove oddaji v petih in kjer mogoče enakih obrokih in sicer v času od meseca januarja do konca maja 1890.

V prodajni ponudbi mora izrecno izjaviti prodajalec, da hoče kupčijo skleniti po pogojih navedenih v tem avisu in navadnem zvezku z dne 24. oktobra 1889, ter napraviti sklepno pismo ter ustreči zahtevi glede ulaganja kavicije.

Prodajne ponudbe so v obliki pisma s kolekom za 50 kr. oddati ali doposlati intendanci 3. kora do 12. novembra 1889 ob 10 uri dopoludne.

Ponudbe se kot take specijalno zaznamovati na kuvertu.

K ponudbi je pridejati dva zapečatena uzorca za prodajo ponujenega blaga, ki pa vendar nemata biti podlaga za blago, ki se ima oddajati.

Na ponudbe, katere ne odgovarjajo določbam navedenim v tem avisu in v omenjenem navadnem zvezku in katere obsegajo krajšo zavezanost nego do 20. dne novembra 1889, ob 12. uri opoludne, se ne bode oziralo.

V Gradci, dne 20. oktobra 1889.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

27. oktobra.

Pri **Malléi**: Hoffman, Rosenberg, Brühl, Brandl in Ciffer z Dunaja. — Terpotic iz Trbovlj. — Wohlfurt iz Trsta.

Pri **Stonu**: Diehl, Eisler in Fackler z Dunaja. — Siegfried iz Frankobroda. — Kares iz Brna. — Gaudia iz Ponikve.

Pri **Bavarskem dvoru**: Tamborlin iz Vidna. — Kompa iz Berolina.

Tržne cene v Ljubljani

dne 26. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povenj, kgr.	66
Rež,	4 66	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 33	Jajce, jedno :	2 5
Oves,	3 —	Mleko, liter :	8
Ajda,	5 30	Goveje meso, kgr.	58
Proso,	4 66	Telečje	70
Koruza,	5 —	Svinjsko	50
Krompir,	2 94	Kostrunovo	32
Leča,	12 —	Pišanec.	35
Grah,	13 —	Golob	15
Fižol,	10 —	Seno, 100 kilo.	2 14
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	2 32
Mast,	79 —	Drva, trda, 4 metr.	7 20
Špeh frišen	56 —	„ mehka, 4	4 30

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. okt.	7. zjutraj	739.6 mm.	10.1° C	sl. svz.	dež.	40 10mm.
	2. popol.	740.0 mm.	10.4° C	sl. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	740.8 mm.	9.8° C	brev.	dež.	
27. okt.	7. zjutraj	741.9 mm.	9.8° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	742.3 mm.	9.6° C	sl. vzh.	obl.	0 00 mm.
	9. zvečer	742.3 mm.	8.4° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 10.1° in 9.3°, za 1.0° in 0.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 28. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gl. kr.	danes
Papirna renta	85.40	85.55
Srebrna renta	85.80	85.85
Zlata renta	109.70	109.40
5% marenca renta	100.55	100.50
Akcije narodne banke	919.—	919.—
Kreditne akcije	314.10	315.25
London	119.10	119.05
Srebro	—	—
Napol.	9.47	9.47
C. kr. cekini	5.67	5.67
Nemške marke	58.35	58.35

4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	132 gl.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178	—
Ogerska zlata renta 4%	—	101	20
Ogerska papirna renta 5%	—	97	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	122	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	118	50
Kreditne srečke	100 gl.	183	75
Rudolfove srečke	10	19	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	149	30
Tramway-društ. velj 170 gl. a. v.	225	—	—

Deklica

za ulaganje papirja na stroju vsprejme se takoj v „Narodni Tiskarni“. — One, ki so v enakem delu že služile, imajo prednost.

Službe išče**trgovski pomočnik**

izkušen na Kranjskem v prodajalnici jedil in drugega blaga. Zdaj je v službi na Reki in bi rad premenil službo, ker mu morsk zrak ne ugaja. (913-1)

Licitacija vina.

V J. Adelsberger-jevih vinogradih se bode, in sicer: v kleti v Kumersbergu blizu Ljutomera v četrtek dne 31. oktobra ob 10. uri dopoludne, v kleti v Popenbergu blizu Ptuja dne 4. novembra ob 11. uri dopoludne, v kleti v Trambergu pri Šent Vidu blizu Ptuja dne 4. novembra ob 3. uri popoldne in v Ptujski kleti dne 5. novembra ob 11. uri dopoludne okolo

700 hektolitrov vina

iz letin 1885 do 1889 največ ponudajočemu oddalo.

(912)

Dr. Dominkuš.

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznanne luskinde od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zglađi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedee in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gl. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-ji, lekarji. (179-16)

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstno uplivačote pri boleznih želodca.

Preverjene pri pomanjkanji slasti do jedij, slabem želodcu, napenjanju, kislem podiranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, zlatenici, gnjusu in bljuvanju, glavobolji (če izvira iz želodca), krči v želodcu, zapiranju, preobloženju želodca z jedjo in pijačo. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 40 kr., dvojni steklenici 70 kr.

Osrednjo razpošiljalnico ima lekar Karol Brady, Kromeriz (Moravsko).

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice za želodec se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti ručič zavite z gorenjo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pridele vsake steklenici, opomniti je, da mora navod biti tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu.

Marijacejske čistilne kroglice, ki se že več let z najboljšim uspehom rabijo pri zapiranju in zabasanju, se sedaj pogostoma ponarejajo. — Pazi naj se torej na gorenjo varstveno znamko in podpis lekarja K. Brady-ja v Kromerizu. — Cena skatljice 20 kr., zvitku a 6 skatljic gl. 1.—. Če se naprej pošlje znesek, velja poštno prosto 1 zvitke gl. 1.20, 2 zvitka gl. 2.20.

Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske čistilne kroglice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridele vsake steklenici.

Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske čistilne kroglice imajo pristne: V Ljubljani lekar Piccoli, lekar Svoboda; — v Postojni lekar Fr. Baccareich; — v Skofji Loki lekar Karol Fabiani; — v Radovljici lekar Aleks. Roblek; — v Novem Mestu lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann; — v Kamniku lekar J. Močnik; — v Črnomlju lekar Iv. Blažek. (798-9)